

Амстердам е пазар на диамантите, но съ това той прилича като купувач сега само Америка.

Вечки европейски търговци се предпазват да не дават по-голям покатване на цените на диамантите.

Други несправедли индустрии.

— Ние въ страната си имаме решителни и много предприемчиви хора, имаме хора, които на всички страни оглеждат за творческа работа, за индустрия, да уполнотворят капиталите си, знанията си, сръчността си, да принесат, еднакво, за себе си и за страната си, полза и рискват с труда си, с времето си, с набраната си мъжа и с всичката си бджина само и само да създадат нещо, само да постигнат една такава своя мечта, една дадена цел — да удовлетворят предпоставена своя амбиция благородна и общополесна, като създават това нещо да е тъм и на страната полезно.

Но рисковете от страна на такива хора, които решават да създават индустрия, винаги биват и следва се да бъдат благоразумни — не несъобразни с законите, не без измисляне и преценяване на условията, не лудешки, не съвсем хвърляне и разпиляване на парите си и не съвсем спогване на амбициите си. За всички случаи, не и когато е ясно, че от рисковете има нещо полезно резултатно, нещо общополесно — когато гоимото не ще се постигне и при добри грижи и при най напрегнатите усилия.

Да се наказват по определено. Въ слабо индустриално развитата още България има редъ разнородни полесни индустрии, до сега неясни и неразработени от никого. Има въ нея и кандидати, желующи да заемат много от тия индустрии и с капиталите си да ги развият. Но тѣ не смѣят да направят това: 1. Защото нѣмат единъ законъ стриктно определящъ тѣхното положение; 2. нѣмат индустриална държавна покровителствена индустриална политика, която да ги окуражава да рискватъ съ капиталите си; 3. нѣма единъ прецедентъ, нито единъ установенъ редъ, който да осигурява поне на провумция почващия да индустриализира дадено производство, веднага да се смѣта за защитенъ отъ външната конкуренция и настрѣженъ отъ пласмента си вътре въ страната; 4. почнали да обработва една дадена нова индустрия е задълженъ да се подложни на изпълнението редъ формалности и да прѣпоса подиръ тия формалности много пари и пакъ, въ края на краищата, да остане неважнителенъ и непротежирания въ предприятието си, може би по волята на законите а може би и за туй, че не се е намерило надлежното дѣйствиелно лице да долови ползата отъ предприятието и да го постави по съвѣстъ подъ покровителството на закона и на изпълнителите му.

Нещастieto и именно голѣмото нещастие е, че сега действующия законъ за насърчване на мѣстната индустрия, съ твърде многото си несправедливости да се принавятъ и насърчаватъ отъ него дадени индустрии, е твърде много съдействувалъ за въздържането на мнозина отъ да почнатъ обработването на индустрии, които сѣ въ страната ни отъ особено голѣмо народно-стопанско значение, но които, като не се покровителствуватъ отъ него, оставатъ необработвани. Тѣ въ-

глѣхватъ, а страната ни бедствува.

Една отъ тия индустрии е амбалажната (таляша) ва опаковката на яйца; другата е фабрикуването на дървени каси, сѣщо, за амбалажане на яйца.

По отдѣлно въ тия индустрии — колко сѣ тѣ нужди и полесни — ние ще се изкажемъ. Тукъ ще отбележимъ само, че нѣколко индустриални фирми потърсѣха покровителството на закона да почнатъ да фабрикуватъ дървени амбалаженъ, талаша и дървените яйчарски каси, но неговата неплътнота (на закона) осуети всичките направени формални постѣпки отъ страна на фабричните предприятия да бъдатъ поставени подъ закрилата на законите и при условия — чрезъ формални мероприятия — за да бъдатъ конкуретноспособни срещу вноса на тия артикули отъ вънка. Такава закрила не имъ се оказа ни отъ закона ни отъ финансовия министъръ — въ властта на когото е да налага запретиелни мѣта — и тѣ се отказаха отъ да фабрикуватъ талаша и да изработватъ каси при съществующите най-неизгодни отъ закономѣренъ характеръ условия за впреенето въ страната ни на тия две индустрии, за които, обаче, отъ друга страна, има здрава и благоприятна почва — ние притежаваме всички еуропийски материали — да се развиятъ и да спестяватъ на страната еже годно по 100—150 милиона лв., извнесени въ чужбина за доставката на тия два необходими и пакъ артикула, поради силно развитата ни яйчарска износна търговия.

Правдното на закона въ това отношение ще трябва да се попълни отъ новозаботващия се законъ за покровителство и насърчване на мѣстната индустрия. Но и до гласуването на новия законъ, пакъ е необходимо надлежните министри, съ постановлението на министерския съветъ и одобрението на Народното Сѣбрание, да разрешатъ, макаръ и условно за сега, въпроса, като поискатъ да се наложатъ запретиелно вносно мѣто за вноса отъ вънка талашъ (дървенъ) и материали за каси.

Въ идните броеве ще се повърнемъ, защото смѣтаме, че предмета на настоящата ни статия е отъ жизнено стопанско и фискално значение за страната ни.

Министра на търговията конферира.

На 16 т. м., както бѣхме съобщили, министъра на търговията, промишлеността и труда, г. Д. Христовъ, придруженъ отъ множество г. г. народни представители отъ всички кѣтове на царството и сподѣлящи на идеята и целта, която той силно желае да реализира, пристигна въ Варна и на датите 17 и 18, въ публични сѣбрания въ Варненската стокова борса, многолюдно посетени отъ търговци, компетентни да дадатъ мнения по лансираната отъ него идея и за реализирането на целта, която той си е начерталъ, въ цѣла почти двучасова речъ посвети слушателите си въ предмета, по който той иска тѣхните компетентни мнения и полесни съвети.

Г-нъ министъръ си е задалъ добрата и полесната целъ да спомогне за развитието на нашето земледѣние и въ особености на крайно западната наше селско стопанство. Въ обсъждането начинатъ и средствата какъ да се спомогне на тия два отрасла на народния поминъкъ, той е дошълъ до убеждението, че това може да се постигне, като се сполучливо организира и всички експорта:

1) на вакланъ добитѣкъ, предимно свини; 2) на ваклани птици — кокошки, гъски, мисирки и др.; 3) на яйцата, сега така мѣчно и неудобно отправявани чрезъ Фукеъ (пограничонъ швейцарски градъ). И, ако тоя експортъ, при особено организирани и съвладени условия, има за обектъ направо Лондонската пазаръ за месо, птици и яйца.

Въ свързка съ улесненията: капитални, окотобойни, грижи за експорта и пр. г-нъ министъръ лансира и идеята за създаването на морска паракходна транспортна линия Варна—Бургасъ направо Лондонъ, безъ спиране въ пристанищата по другите морета, съ 4 паракхода на ласени и приспособени за първата съществена и най-главна целъ, същевременно и по начинъ да служатъ отчасти за транспорта и на другъ пазаръ, който да спомогне за рентирането на паракходите. Целта транспорта да се организира и навърши отъ 4 паракхода разхладители е, да се постигне възможността въ всяка седмица по еднѣтъ да се отправятъ въ Варна—Бургасъ via Лондонъ по транспортъ отъ готово ваклако месо — свинско и отъ птици — и яйца въ по прѣсно състояние.

Търговията по експорта ще се обезвече отъ английски капитал, тѣ ще организиратъ и окотобойните въ Червенъ-Булгъ или Палмънъ, въ Горна-Орѣхвица и Варна — и по други мѣста, където се оказватъ удобства. Вноса ще става по цѣлата северно-българска централна линия и клоновете ѝ, изключително, презъ Варна, въ който ще се съсредоточаватъ главните депозити и ще се уреди специалната опаковка и подготовка за транспорта.

Предметните 4 паракхода не могатъ да се намиратъ въ съществуещото паракходно българско дружество, следователно, ще е нужно да се състави ново дружество, като му се отпуснатъ отъ държавата нужните около 280 милиона лева за покупката на необходимите специални паракходи. Г-нъ министъръ даде подробно калкулация за предполагаемите преновни цени и вътъкна, че дори въ първите 2—3 години, когато вноса на месо, птици и яйца ще е още слабъ, пакъ паракходите ще се рентируютъ. Той смѣта, че годишната имъ рента, която ще ги задоволи е приблизително 120 милиона лева. По калкулацията той нечисли тая сума.

И така мисли г. министъръ, че ще спомогне на земледѣлнето, защото царевичата, извнеса на върно, ще се употребятъ за храна на свините и, изнесена въ месо, ще стане по доходна. Но, главно, окотобойството, предимно, свиневъдството и птицевъдството ще се равнятъ до предѣлния максимумъ. Яйцата, сѣщо, прѣвнесени на Лондонския пазаръ, ще придобиятъ по-голяма цена и стопанското благосъстояние на страната и икономическата благоденственост на нацията ще се равнятъ, ще порастнатъ — ще се подобри общиятъ халъ.

Следва.

И Кеманларъ искатъ бан. агенатура

Кеманларъ, бившъ самостоятеленъ центъръ на административна и съдебна околия почти отъ основоустройството, а тия дни пакъ съ законъ нависо подполенъ за центъръ на административна околия — при закрилането на сѣщата, съдебната си остана неподжната — е по-молалъ съдействието на Варненската търговска камара за откриването агенатура на Б. Н. Банка.

Командированъ билъ началника на търговския отдѣлъ при

Камарата да проучи на самото мѣсто положението и действителните нужди отъ подобна агенатура. Началника на отдѣла, на изпитването ни, пожелалъ да каже резултата отъ проучванията си, вероятно, преди да ги съобщи на камарата, но за насъ тия сведения сѣ малко необходими за да кажемъ и нашето мнение.

Преди всичко, като центъръ на околия вередъ Дели-Орманъ, къмъ който се причисляватъ 17 сѣствани и несѣствани общини, съ 32 села отдалечени отъ най-близкия разградски банкомъ пунктъ съ 50—60 до 80 и 85 километра, Кеманларъ има напълно заслужено право да има агенатура отъ Б. Н. Банка. И то не само поради причината, че като касиеръ на държавата дава всичките предимства и улеснения на бирниците и общините да манипулиратъ безъ опасност съ държавните и общински вноски и требования; не само, че съ нея се олесняватъ всички платежи за чиновническите заплати и че държавните учреждения ще иматъ каде да внасятъ ежемесечните, ежеделните и даже ежеделните държавни доходи, но и защото разраствания се на единъ малък градъ Кеманларъ има всички други необходими условия да се открие подобна агенатура.

Още отъ турско време тоя новъ градъ е средище на единъ голѣмъ седмиченъ пазаръ за добитѣкъ, манифактури, колониали и всѣкакви други стоки: готови дрехи, бакъренъ съдове, габровски стоки и пр. и пр. Съществуващата приквка: „Понкѣй-Кеманларъ, Хаскѣй тамамларъ“ още отъ турско време дава характеристика на тоя пазаръ като единъ отъ най-големите и най-силните, равнаещъ се съ тоя на гр. Попово, гр. Разградъ и с. Хасково (останало по настоящемъ въ ромънска територия). Той съ полувекове е билъ и си остана въ българския Дели-Орманъ единъ отъ първите ежеделни пазари, които даватъ голѣми приходи по простата причина, че е единичното средоточно мѣсто за цѣлия Дели-Орманъ и консервативното дельорманско население, като цѣли въ кошертъ го посещаватъ. Но неважно отъ пазара, Кеманларъ има една много силно развита търговия, при крайно благоприятни условия и за индустрия: брешена, книжна, оцетена, дървена и много други, независимо отъ условията за развитието на търговията съ вноса на месо, птици и яйца.

Но това не е всичко за Кеманларъ, което му дава право и основание да претендира за банкова агенатура и претенцията му да се удовлетвори.

Кеманларъ е околненъ центъръ на много голѣми и много богати села, които всѣкога ще бъдатъ вложители на своите капиталности, а търговците имъ — клиенти на тая агенатура. Нека споменемъ само нѣкои отъ тия села, които представяватъ и по голѣмина и по развитието на мѣстната търговия малки градове: Кара-Арнаутъ и Хърсово отъ южна страна, чисто български села, още отъ турско време; Ясенково, Абдулъ, Хесибѣ, Тодѣйва и Кованджидаръ, отъ източната страна; Арсланъ, отъ северо-източната страна; Голѣма Коварджа, Дурачъ и Юнъвъ. Абдулъ отъ юго-западната страна; Звѣтъ, Дикили Ташъ и Попчий отъ западната страна; Голѣма-ада, Калово, Дипшудакъ и Дели-Орманъ Черковна отъ юго-западната страна. Въ тия села има богати земледѣлци, голѣми търговци, има мелници автоматични и вѣтъ развита индустрия, които се нуждаятъ отъ кредитъ, отъ банково обслужване. До сега мъжа е било въ тѣхъ да се скитатъ по Разградъ.

„Солни бацили“

Така нарича в. „Зора“ новотъритата въ обществото афера, мѣстото на която пакъ били митниците, а именно. Русеската и Свищовската митница, където тия дни, или по-отдавна, се е продава морска сол, доставена преди около две години и понеже не е било изплатено мѣстото, за да си го събератъ митниците продаватъ на публиченъ търг самата сол. Но, скрито или явно, знайно или незнайно, сѣщитъ доставчици на солта се явявали като купувачи на продаваната отъ митниците солъ и това имъ понасяло, защото намѣсто да платятъ по 1.90 лв. мѣсто за да си получатъ задържаната и изостаена въ митниците солъ, тѣ я наново купуватъ отъ последните само за 0.60—0.80 лева, т. е. печелятъ по 1.10—1.30 на кг. и ако солта е съ стотици хиляди или съ милиони кг., печалбата имъ е неимоверно голѣма. Това е — мошеничество, това е вулгарно разбойничество разбира се и защото се навършва отъ търгози мошеничество и разбойничеството придобива още по вулгаренъ характеръ.

Но трагичното въ случая не е тукъ — не е характеристика на едно престѣпление навършено отъ търговци, срещу които „групата“ търговци, „групата“ колеги, чрезъ в. „Зора“ отпратъ своето превреие, е своето отвращение отъ тия свои вулгарни престѣпници колеги, които нависатъ черно петно на съсловието имъ и на търговското име въобще.

Не, трагичното е въ това, че „група търговци“ и отъ тая мръсна, търговска разбира се, афера сѣ пожелали да издѣлатъ стрѣла, да стрѣлятъ едва ли не министъра на финансите, едва ли не правителството! „Групата“ не осѣжда търговците, щадя ги даже, а удри, жестоко брули самара да се обѣда магарето — афоресва чиновниците отъ митниците и финансовото министерство; говори за солни бацили — добре, че не говори за солени бацили — въ финансовото министерство, обявява министерството за варавено, а министъра едва ли не, че култивира варавата.

Ти, доблестна търговска група, като знаещъ подобни факти конкретни, като знаещъ имената на мошеници и разбойници, като знаещъ дати на станали търгове, като знаещъ съ най-големите и тънки подробности тия афери, защо нѣмашъ куражъ, най-първо да се подишешъ отъ името си или съ имената си подъ написаното за солните бацили? Защо не конкретизирашъ случаетъ? Защо не изнесешъ имената на мошениците и разбойниците? Защо? Защо? . . . Защо не разбулишъ аферите така както си сѣ ва да дадешъ въра на писаното си, за да се повърва, че мошениците тѣ сѣ чисти — че нѣматъ за целъ да лепятъ петна върху лицата на министрите и правителството, а гонятъ целта да информиратъ общественото мнение въ нечистите дѣлания на истински престѣпници? Защо?

Хожената индустрия.

Та се развива, тя расте на всички въ страната — въ София, въ Пловдивъ и др. градове. Но растена ѝ, модернизирането ѝ се, особено много забелязва въ Габрово, дето съревнованието една да достигне другия, другия да надмине третия, а третия да стои надъ четвъртия и т. н. е най-равно. Повиши сѣ кожените изделия на старата индустриална

„ТЕКСТИЛЪ“ АКЦ. Д-ВО — Варна.

Прѣдлага отъ собственитѣ си фабрики всички видове памучни платна, бѣлени и небѣлени, оксфорди и материй.

Телеграф. адресъ: „ТЕКСТИЛЪ“.

Телефони № 170 и 332.

I вa Вългaрска фабрика за порцеланови, файнсови и др. изделия „ПОРЦЕЛАНЪ“ Гарѣ Радомиръ

Съ I вa награди алатенъ медалъ и дипломъ отъ Горне-Орѣховски мостренъ панаиръ.

Продава и изработва по поръчки първокласно и файнсови изделия, като: ченици, оуници, кани, чаши, кухненски и омиващи гарнитури, вази, шамотни (огнеупорни) тухли и брашно и др.

Цени фабрични и конкурентни

фирма „А. Момериъ“, която, отъ обикновено ателие, се разви и порастна на голѣма акционерна фабрика. Познати сѫ и други по-малки и по-големи работилници съ сѣщия родъ издѣлия. Но въ последното си пребивание въ Габрово намъ се одаде добрия случай да посетимъ работилницитѣ и магазинъ на новосъздадената — едва отъ година две — индустрия на кожени луксови издѣлия на г. Хр. Папазовъ.

Дължимъ да признаемъ, че бѣхме приятно изненадани отъ голѣмото равнообразие на моделитѣ отъ всевъзможни, съ голѣмъ вкусъ и особена външна изящностъ изработени, предмети: чанти дамски, всѣкакъв видъ, отъ сѣлки кожи и красиво орнаментирани, портмонета, адвокатски, банкерски и всѣкакви други чанти за носене на миния и за съхраняване такива въ канторитѣ и много, отъ всевъзможенъ изборъ подобни предмети, които съ вещцата си изработка и съ елегантността си задоволяватъ най-високата изящностъ; но, едновременно, които и по здравина отговарятъ на едно отъ най-необходимитѣ условия.

Нека забележимъ, че изящното, когато се отличава и съ здравина, никога не е скъпо и всѣкога е за предпочитане. А издѣлията на г. Папазовъ съ това именно се отличаватъ — изящни, здрави.

Не е курнозъ.

Когато ние се огляваме на четери да търсимъ пари да наредимъ стопански си животъ, въ светътъ се намиратъ хора, които съ пари си играятъ до удовлетворятъ любопитството си.

Известния американски търговски политикъ и финансистъ, Бернардъ Барухъ е подарилъ 1/4 милиона долара на училището, което се занимава съ проучване международнитѣ търговски отношения. Съ тая сума ще се образува фондъ, който ще има за целъ да издиря военитѣ богаташи по какъвъ начинъ сѫ дохождали въ световната война до своитѣ заработвания (печалби). Сѣщия пожертвувателъ гласи да пожертвува на училища и въ други културни държави за основаването на подобни институции.

Радия и рака.

За лечебното свойство и бързото действие на радия върху всѣка болестъ, въ особености, върху болестта ракъ, науката се е вече никакъла. Но ние имаме вече и факти, които илюстриратъ възъ отъ всѣко съмнение въ тона, за което науката говори.

Нашиятъ съгражданинъ, съ твърде напреднала възраст, г. Саркисъ Кюртчанъ отъ 10 и повече месеца страдаше отъ болестта ракъ подъ езикътъ. За лекуването си прибѣгна къмъ почти всички лекари въ Варна. Сѣщото направи и въ София. Но помощъ не намери и не можеше да се надѣва да намери, защото всички лекари добросъвестно му предаваха нежелаността на болестта. За да потърси спасение прибѣгна до лекаритѣ въ Букурещъ. Четирма най-велики лекари професори въ Букурещъ, при които г. Кюртчанъ се поотдѣлно консултираше го уверили въ нежелаността на болестта, освенъ съ силата и действието на радия. И четирмата открито му заявили, че болестта е ракъ и единствено радия може да я изцери. Г-нъ Кюртчанъ чрезъ поръчка съ свои роднини се отнесе до всички лечебни институти въ София и потърсилъ това лечебно средство. Но въ София радий не се намерилъ и той билъ принуденъ да се обърне повторно пакъ къмъ Букурещъ. Тамъ въ лечебницата на прочутия лекаръ Dr G. Severianu, str. Campeanu 25, чрезъ радия нашия съгражданинъ намерилъ спасение отъ много опасна за живота му болестенъ недѣгъ рана и живъ и здравъ, завърналъ се, приема съгражданина на приятелитѣ и познатитѣ си. Самъ той изкаква хиляди благодарности къмъ г. Dr G. Severianu и го препоръчва на всѣки страдащъ отъ това мъчителенъ недѣгъ — рака.

Чуждитѣ пазари.

за зърнени храни.

НЮ ЙОРКЪ

Пшеница 100 кгр. лв. 916'40

Кукурузъ " " " 636'20

ЧИКАГО

Пшеница 100 кгр. лв. 833'00

Кукурузъ " " " 588'00

СЪРБИЯ

Пшеница 100 кгр. лв. 759'50

Кукурузъ " " " 494'90

Въ свързка съ горното дължимъ да отбѣлжимъ, че отъ световнитѣ реколта т. г. се очакватъ: Америка да даде 2 милиона тона жито, Въ Европа се очаква по количеството жито да надмине ланското съ 19%. Канада е сѣщо така добре съ реколтата си. Идия т. год. ще даде минимални количества за износъ. Главнитѣ количества ще се консумиратъ въ самата нея. Ценитѣ сѫ публично твърдени.

Всѣко тона търговцитѣ, жидото и да пребѣднатъ, сѫ длъжни да го иматъ предвидъ и да го турятъ въ смѣтка за бждѣщата си дейностъ.

ОТЪ ЧУЖБИНА

Ромжния.

Валутна реформа.

Въ Ромжния е наработенъ законъ за валутната реформа, който сѣщевременно продължава силата на привилегитѣ на Ромжиската Народна Банка. Законъ на вана въ сила отъ 1 януари 1926 година. Той съдържа наредби за задръжаването на ромжиската валута съ постановеното и на здравя, стабилна основа.

Ще се постигне това така:

Преди всичко ще се регулира емисията на банкнотитѣ, които е издава държавата. Въ сѣщото време правителството ще се погрижи да повиши покритието имъ. Ромжния се задължава въ срокъ отъ 15 години да създаде специаленъ фондъ, който ще се употреби за ликвидирването на банкнотитѣ, издадени за смѣтка на държавата. Този фондъ ще се създаде отъ следнитѣ източници: отъ приходитѣ на такситѣ отъ луксови предмети и отъ данцитѣ отъ търговията на стокитѣ; отъ държавнитѣ придобивки отъ продукцитѣ на петрола; отъ продажба на валото отъ държавнитѣ златни рудници и отъ участието на банката въ печалбитѣ на Народната Банка. Народната Банка се задължава да не издава банкноти, за които няма поне една трета валото за покриване, или стойностъ отъ златото, въ менителници и ренти, както се изисква отъ статута на Банката.

Германия.

Целокупно общественото мнение и печата въ Германия сѫ въ рависване на новата митническа тарифа, която тия дни ще мине презъ парламентарнитѣ комисии за търговската политика. Новата митническа тарифа съдържа мита твърде много повишени, особено за индустриалнитѣ произведения. Болшинството на парламентарната комисия се е изкавала нацѣло за повишаването на митата за текстилнитѣ стоки и химическитѣ продукти. Социално-демократското и комунистическото малцинство на комисията иска за всѣки продуктъ нацѣло освобождение отъ мита. Демократитѣ работятъ щото тая митническа тарифа да не остане трайна, а само провизорна и силата ѝ да се ограничи до 30 юни 1926 год.

Презъ тези дни се обсъжда отъ специалната комисия върху разширитѣ на митата за жѣлѣзнитѣ и стоманени продукти, а следъ това иде редътъ да се разгледатъ разширитѣ на житата и добитъка. Въпроса за митата върху аграрнитѣ произведения мина презъ смесената комисия на аграрнитѣ интереси, на парламентарнитѣ и професори експерти. Мненията на всѣки тия, които участваха въ анкетитѣ сѫ събрани въ изчерпателни доклади, които ще има да минатъ презъ парламентарната комисия и презъ парламента.

Полша.

Въ Познанъ на 13 септември т. г. ще се отвори международната изложба на изобретенията (изобретенията). Цѣльта на тая изложба е и широката публика да се запознае съ новитѣ технически изобретения отъ всѣки класове на индустрията.

Въ сѣщото време ще стане и изложба на алкохола, въ която ще се изложатъ всѣки видове машини, препарати и провизорства, които се отнасятъ до индустрията на алкохола, а особено, което се обгръща отъ неговитѣ технически употребления.

Изложителитѣ сѫ длъжни да изложатъ оригиналнитѣ имъ модели съ по единъ подробенъ описъ, съ по два чертежа и съ обяснения за начина на употреблението.

Богатствата на Полша.

На основание статистическитѣ изучавания, полскитѣ държавни гори, отъ икономическо гледище, сѫ напълно активни. Въ това отношение тѣ стоятъ на висотата на германската горска уредба. Освенъ това достигатъ нивото на чехското и австрийското, а надминаватъ нивото на французското лесовѣдство. Баланситѣ въ последнитѣ години ясно показватъ, че придобивкитѣ отъ горитѣ не само че напълно покриватъ разходитѣ и текуцитѣ нужди, но даватъ и чистъ доходъ отъ 40,000,000 полски валоти. Всѣки въ Полша признава, че както държавнитѣ, така и частнитѣ гори, сѫ източникъ на бюджетното уравнивяване въ тая страна, за това поддържа се, че тая въпросъ трябва да съсредоточи по-големи заинтересованостъ и по-големи грижи, както въ стопанското, така и въ финансовото гледище.

Варненска стокова борса

Варна, 23 юли 1925 г.

Стоковата борса бездействува. Жита никакви не пристигатъ, сѣщо и кукурузъ. На 22 юли се продаде въ нея 1 вагонъ бобъ стара стока по 750 лв 100 кгр.

Тенденциозно разпространяванитѣ известия за установени ниски цени на житата иматъ за целъ да подмамватъ производителитѣ и да подвеждатъ къмъ недоволство и шумъ обществото, просто на просто, да поставятъ търговията въ едно мъчно положение.

Ценитѣ, истинскитѣ цени сѫ и ще бѣдатъ ония, които борсовия арбитражъ, съ огледъ на положението и нуждитѣ въ странство, не по-късно отъ 15 августъ, ще опредѣли. Всичко друго е вѣтъръ — простъ шумъ насоченъ да постави търговцитѣ въ лошо положение.

Пияцата.

23 юли 1925 г.

Провинциалната клиентела все още не може да се окопоти къмъ едно по живо интересуване отъ сточния пазаръ, както е бивало въ други години следъ настѣпването на втората половина отъ юли мѣсецъ, когато биватъ на лице и ставатъ всеизвестни даннитѣ за състоянието на реколтата. Причината за това още лежи въ липсата на пари, а липсватъ пари въ провинциалнитѣ търговци, защото тѣхната селска клиентела не се още отъ никаде олеснява. Житаритѣ търговци, въпреки мъртвия сезонъ, въ други години презъ това време се интересоваха отъ реколтитѣ и отпущаха аванси за обслужване на жетвата и за пребирането на хранитѣ, понарани отъ лошия изходъ на изтеклата кампания, още не сѫ дошли на себе си да помислятъ за подготовката си за предстоящата кампания и не сѫ отпуснали никакви аванси на провинциалнитѣ си посредници, а тия последнитѣ — на клиентитѣ си производитѣли.

По липса на пари, следователно, и очакването се т. година по-големи оживление на търсенето и покупцитѣ въ пия-

цата се отбѣсти за понататѣкъ, безъ да се предвижда до кога. За сега пияцата ни, прочее, продължава да е въ застои толкова же мъчителенъ. колкото бѣше и до унианането състоянието на реколтата, че е много добро, а дори и отлично. Очаква се, обаче, че въ началото на августъ ще настѣпнѣ едно какво и да оживление, поради което, импорта на стоки, макаръ и не оживено, по малко следва да се поддържа съ вноса на есенни чешитѣ и, вероятно е, да не прекъсне съ вноса на есенни чешитѣ, обаче, това, въ по-малка или по-голема степенъ, е обособено на кампанията съ есенитѣ чешитѣ, т. е. ако паднатъ пари.

Въ тая моментъ въпросъ за промѣна на ценитѣ не може да става. Положението на ценитѣ за по-главнитѣ артикули въ пияцата за сега е следното:

Захарта.

Кгр. 24'50 до 25 — на дребно до 26 лева. На това положение се задръжа следъ направената отсѣпка отъ нашитѣ захарни фабрики и вследствие отказването отъ Б. Н. Банка да снабдява вносителитѣ на чуждестранна захаръ съ чужда валута.

Кафето

Варира между 118 до 127 лева кгр. Но тенденцията е твърда къмъ повишение, вследствие нотираниято повишение отъ 2 шилинга въ странство.

Ориза.

Съ тенденцията къмъ спада, нотира се въ пияцата: чуждестраненъ 23'50 — 24 лева. Нашъ пловдивски 27—28 лева на дребно, а на едро съ 0'50 до 1 лв. по дасу. Въ странство съ чуждия оризъ става една оживена конкуренция, която не допуска да се затвърдятъ ценитѣ. Тамъ и у насъ тенденцитѣ сѫ къмъ спада.

Дървеното масло.

Въ пияцата ни не се намиратъ голѣми количества, но по-причина на паричната криза ценитѣ имъ се запазватъ, при всичко, че въ странство тенденцията е за значително повишение на ценитѣ. Сѣщото е и съ масленицитѣ.

Яйцата.

Въ по-миналата седмица пазара за тая артикулъ бѣше по-тежакъ и твърдъ; на дребно се продаваха, споредъ качеството, 2 до 2'40 лева бройка. Въ последния пазаръ се нотираха по 1'60 до 1'80 лева бройка. Въ селата се събиратъ до 1'40 лева. Селелитѣ сѫ твърде заети съ полската си работа за да снабдяватъ градътъ съ яйца направо и обикната става чрезъ матрапани.

Брашната.

Пазарни цени:
Типъ 1 кгр. 9'50 лв.
№ 0 1 кгр. 13'50 лв.
№ 00 1 кгр. 15 лв.
Трици 1 кгр. 2'80—3 лв.
Комасакски брашна:
№ 4 1 кгр. 11 лв.
№ 0 1 кгр. 15 лв.
Жито отъ кола въ Варна 1 кгр. 7'80—8 лв.
Въ Девня отъ кола 1 кгр. 7'80—8 лв. кгр.

ХРОНИКА.

Конгреса на запазното офицерство днесъ, 23/VII, се закри. Преди закриването му председателя на мѣстното д-во на провинциалнитѣ журналисти, г. Б. Сакъзовъ, отъ името на всѣки колеги провинциални журналисти въ Варна поздрави г. г.

БРАТЯ ИВАНОВИ
ПОПОВО-ВАРИА.
Търговия съ зърнени храни за своя и
чужда сметка. Телефон Попово 6, Варна 77. Целеграде, адрес ИВАНОВИ.

Печатница „Добри Подарок“ — Варна, П. 86 а